

az ételek megkülönböztetésével is felhagyni s általában beol-
vadni a mi társadalmunkba, a mint ezt a miveltebb és szabad-
elvébb zsidók eddig is megtették.

— S t o c k h o l m b a n mart. 23-án a szabadelvű protes-
tansok egy egyletet alakítottak a németországi protestans egy-
let mintájára, ugyanazon czélból s ugyanazon eszközök felhasz-
nálásával. Svédország egyike a legszigorubb lutheranizmus véd-
bástyáinak. Ideje volt, a mint ezt a Renaissance, honnan e hirt
átvesszük, megjegyzi, hogy oda is rést törjen magának az ujjab-
kori felvilágosodás. „De vajjon nem kell-e attól félnünk“ —
jegyz meg tovább — „hogy a svéd protestantizmus példabe-
széddé vált türelmetlensége ezen szabadabb gondolkozásu pro-
testansokra még sok üldözést és nyomorgatást von maga után,
míg az egyház és a kormány által elismertetnek?“ Hát hiszen
ezt szerintünk sem fogják kikerülni; de a ki az igazságban
gyönyörködik, annak késznek kell lennie azért — ha kell —
meg is küzdeni. CZ.

LEVELEZÉS.

Deésfalva, 1882. ápril hó.

T. Szerkesztőség!

Egyházamban közelebről annyi szép és nemes dolog történt, hogy nem
tehetem, hogy azokat e becses folyóirat lapjain nyilvánosságra ne hozzam.

Mindjárt első sorban felemlitem a torony és templom kiigazítását, mely
a mult nyáron történt. Ezt különösen a birtokos osztály buzgóságának lehet
köszönni. A birtokos osztály egy másik szép ténye, hogy az egyház földjeinek
megművelésére a mult évben önként ajánlkozott s ezáltal a földek jövedelme-
zöbbséggé lettek és az ekkla többféle szükségeinek teljes fedezése lehetővé vált.

Az egyház iránti buzgóság eme közös nyilatkozata mellett az áldozat-
készség szép bizonyítékai az egyesek részéről történt nevezetes adományok.

Deésfalvi tkts. Dersi János ur, jelenleg Erzsébetváros járási szolgabíró,
István nevű fia születése alkalmából csináltatott saját költségén az ekkla szá-
mára egy három lábön álló, kőrisfából készült diszes urasztalát, melynek ér-
téke 40 frt.

Deésfalvi Dersi Leontina és Dunka Louise kisasszonyok, utóbbi róm.
katholikus, ajándékoztak az egyház részére egy diszes szószerk- és urasztala
takarót, melyek selyem ripsz kelméből vannak készülve, kék alapon, hasonló
színű virágokkal, arany-sárga vonalakkal átszöve. A szószerktakarót gazdag
selyem rojt köríti, míg az urasztali takarón 4 selyem-bojt díszlik. Értékük
60 forint.

Köri felügyelő gondnok tkts. Pataki László ur és tkts. Jármí Dánielné,
sz. Szentkirályi Veronika urasszony, az építendő mesteri és iskolaház költsé-
gei fedezésére külön-külön 100--100 frtot ajánlottak, előbbi érdemcs gondnok
ígéretét be is váltotta.

Az egyház első és buzgó gondnoka tkts. Járai Róbert ur, a közszüksé-
gek fedezésére 27 frt 64 krt ajándékozott.

A torony és templom renoválásakor a mesterembareket ingyen élelmez-

ték tkts. Dersi István, Pataki László, Járai Róbert, Szentpáli Gergely és Dersi Sándor urak.

Végül nem hagyhatom hálás említés nélkül olvasó-körünk és könyvtárunk érdekében miveltséget sem. Deésfalván 1864-ben alakult olvasókör oly czélből, hogy a nemesebb, jobb irányú magyar irodalmi műveknek megszerzése és kikölcsönzése által a közmivelődést elősegítse. Az olvasókört alapították a fennebb is említett birtokos urak 100 frttal. A vidék értelmisége nagy örömmel fogadta s évenkénti részvétellel és nagyszámú könyvadományokkal folyt be felvirágoztatására. S ma a könyvtár áll közel 400 darab munkából 670 kötetben. Alapszabályai megerősítését ép most várjuk a belügyministeriumtól. A könyvtár helyisége kezdet óta a papi szállás volt, a pap levén könyv- és pénztárnok. De a helyiség igen szűkké válván, hogy a papi családon is segítve legyen, néhány melegeblű egyháztag felhívására adományozások tételtek s f. évi márt. 12-én névnapj ajándékkul ezen aláírást kaptam: „A deésfalvi unitárius papilak kijavítására tett önkéntes adakozás: Id. Pataki László 20 frt, Dersi István 10 frt, Járai Róbert 15 frt, Dunka Luiza 10 frt, Dersi Leontin 5 frt, Miske Elekéné 5 frt, ifj. Pataki László 2 frt, Dersi Sándor 2 frt, Szentpáli Gergely 5 frt, Dr. Felszegi Jánosné 5 frt, Kőkösi Sándor 1 frt. Összesen 80 frt.“

Az egyháziasság, a vallás és közmivelődés iránti buzgóság ily nemes tényei vannak ekkleziánk aranykönyvében feljegyezve, melyeket a t. Szerkesztőség szíveségéből az illetők iránti legforróbb köszönetem és hálám mellett hoztam nyilvánosságra.

Sándor Gergely,
deésfalvi pap.

IMA MÓZES KÁROLY FELETT

1882. márt. 17-én.

Isten! mindenható Felség! élet és enyészet hatalmas Ura! mi Atyánk! künn a természet vidám mosolya, köszönt barátságosan; benn sötét gyászról rezzen össze szívünk; künn a tavasz fénye virágokat nyit, bimbókat fakaszt; benn az enyészet szelének durva érintésére letörik a háznak annyi gonddal ápoltt egyetlen királyi cseméje. S csoda-e oh Atyánk! hogyha a mig künn élet és vídamság ömlik s benn a sötét fekete éj teríti ki gyászfátyolát: a szív fájdalomtól vérzik, a kebel fájdalomtól lesujtottan jajsöhajokban tör egeid felé s összekulcsolt kezekkel és könnyes szemmel zokogja tenger keservét vagy mélán rejti el a kibeszélhetetlen bánatot.

Oh mert Atyánk! e veszteség nem is az első. Már többször borult be e család láthatára. Egéről egymásután hirtelen tuntek alá, kiket ők kis boldog világuk csillagainak néztek. És most Atyánk! miként beszéljük ki az újabb veszteség feletti fájdalmat? Kettőjük eiköltözött, de ketten maradtak ők, hogy mint jó testvérek együtt játszanák az életet. Minő boldogság, minő öröm lehetett nézni a gyöngéd ártatlan kis kezek czírkálásait, kettőjük édeskedéseit, szűz csókdosásait. tiszta ajakuknak És most a kettő közül is csak az egyik maradt.

Oh Isten! édes Atyánk! tekints az anya fájdalmára, ki egymásután fájdalommal szült gyermekeket a fájdalomra. „Szó hallatot a magas hegyen, sirás s